

Written by

Tuesday, 19 August 2008 20:31 -

அவ்வாறு அவர்களான (தமிழர்களான) முட்டாள்களாக வதைத்திருப்பது தான் தரமம் என்று பாரப்பான் மனு தரமத்தில் எழுதி வதைத்திருக்கிறான். உலகம் விஞ்ஞானத்தில் (அறிவியலில்) தலையிறந்து அற்புத-அதிசயங்களாகக் கண்டுபிடித்துப் போட்டிப்போட்டாகக் கொண்டுவந்து கொண்டு வருகிறது. ஆகாயத்தில் சந்திரமண்டலம் வரையில் மனிதன் பறந்துச் சென்று வருகிறான். தந்தி பறக்கிறது. அமெரிக்காவிலே பச்சினால் இங்கே கட்டிவிடும். கட்டிவிடும் மட்டுமல்ல. பச்சுகின்ற மனிதனையும் நாம் நேரே பார்க்கலாம் டெலிவிஷன் மீடர்! இத்தகைய அதிசயங்களை எல்லாம் கண்டுபிடித்து ஆராய்ந்து முன்னேறும் போது நாம் என்னடாவென்றால் சூத்தகாட்டி மிராண்டிகளாக மாட்டையும், கழுதையையும், கரங்கையும், கல்லையும், கடவுள் என்றும் அந்த சாமிக் குலயாணம், எத்தனை பிள்ளை, அதற்கு இத்தனை பிச்சை செய்தால் மோட்சம் என்று ஆராயும் முட்டாள்தனமான காரியத்தில் உச்சநிலையில் இருக்கிறோம். கழுவிக் குல சாமி. அதற்கு தினம் ஆறு வளைய-12 வளைய சோறு. வருஷா வருஷம் குலயாணம். இதுவும் பத்தாமல் வளைப்பாட்டி வறும். அதற்குக் கருமாத் தினம்! நகை, கோயில் இப்படி அனகைச் செய்துகிறோம். இதனைப் பற்றியெல்லாம் ஒருவராவது சிந்திப்பது இல்லை. மனிதனுக்கு உள்ள ஆறாவது அறிவை எவனும் உபயோகப்படுத்துவதே இல்லை.

மனித வாழ்க்கையில் இன்று நாம் மட்டும் நிறைந்தவர்களாக இருக்கிறோம். அப்படி இருக்கக் காரணம் நமக்கு நோய் வந்தது தான். பாரப்பான் புகுத்திய இந்த நோய் நம்மை வயரோக்க காரணமாக ஆக்கி விட்டது. எவனும் தரையமாக வளையில் வந்து கட்டுமூடியவில்லை. அப்படிப் பச்சினாலும் உடனே அவனைப் பாரப்பான் ஒழித்துக் கட்டி விடுகிறான். பாரப்பானுடைய தயவிலே தான் வாழ வளையியுள்ளது. குலயாணம், கருமாத் தினம் என்று பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை நடப்பெறும் எல்லா நிகழ்ச்சிகளிலும் எல்லாத் துறைகளிலும் பாரப்பான் புகுந்து விடுகிறான். பத்து வருடங்களாக நாங்கள் போர் நடத்தி வருகிறோம்.

நல்ல தமிழ் இருக்கையில் தமிழ் நாட்டில் தலையிடுவது சங்கீதம் ஏன் இருக்க வளையும? எதற்காக இருக்கணும் என்று கட்டிப் போராட்டம் துவக்கினது நாங்கள் தான். நம்மில்லையே சில பரேன் என்ன சங்கீதத்தில் கட்டிவா வகுப்பு வாத்தம் பச்சுவது? என்று எங்களாகக் கண்டலும், கண்டிப்பும் செய்தார்கள். எப்படியோ நமக்கு நல்ல வளர்ச்சி ஏற்பட்டது. சமீபத்தியத் துறையிலும் நமக்கு இழிவு தட்டும் மற்ற வகையிலும் கட்டைகளும் இருக்கின்றன. அப்படியே தான் காலம் கடந்து போகிறதே தவிர ஏன் இப்படி என்று கட்டை ஆள் இல்லையே? நாங்கள் தான் எவனுடைய நிஷ்டுரம் (இடையிறு) தலையிடுவதை வந்தாலும் சரி வரட்டும் என்று துணிந்து என்ன கஷ்டம் வந்தாலும் பரவாயில்லை என்று நினைத்து நாம் கட்டுவோம். கட்டை கட்டை கட்டும். விட்டால் விட்டும் என்று கருதி பாடப்பட்டு பிரச்சாரம் செய்து வருகிறோம்.

இந்த வலையைக் குவறும் யாரும் முன் வராததற்கும் நாங்கள் ஒருவர் முன் வந்ததற்கும் காரணங்களான நீங்கள் நன்கு சிந்தித்துப் பார்க்க வளையும. இவர்கள் இந்த வலையைக் குவராததோடு மட்டுமல்ல! எங்களான முன்னோர்கள் சொல்லுக்கு கட்டளைக்கு மாறானவர்கள் நாஸ்திகர்கள் என்று விஷமப் பிரச்சாரம் செய்துகிறார்கள். தன்னையும் வச்சி மகன், சத்திரன் என்று கட்டுகிறானே! என்று சிறிதும் கவலையில்லாமல் மானம், ஈனம் அற்றுப் போய் அவனும் பாரப்பானுடன் சேர்ந்து கொண்டே தன் வயிறு வயிறு கழுவ, பொறுக்கித் தின்ன, அவனது அபிமையாக ஆகி

Written by

Tuesday, 19 August 2008 20:31 -

நமக்குத் தொல்லையும் தந்து வருகிறான். இப்படி 2000-3000 வருஷங்களாகவோ இந்நிலை இருந்து வருவதால் தான் நாம் இன்னும் வளரவில்லை. நம் நாட்டில் நாம் வளெளகைக் காரண கண்டுபிடித்த ஒலிபெருக்கியில் கப்பல் மின்சாரம் போன்றவற்றை தினமும் அனுபவிக்கிறோம். அவன் தினமும் ஒவ்வொன்றைப் புதிதாகக் கண்டு பிடித்துக் கொண்டே இருக்கிறான். ஆனால் நம் மவன் கழுவிக் கல்லதைத் தவிர வேறு என்ன கண்டு பிடித்து இருக்கிறான்? ஏதாவது கண்டுபிடித்தான் என்று கஃற முடியுமா?

காலையில் ஏறினால் மாலையில் பம்பாய், மறுநாள் லண்டன், அமெரிக்கா என்று செல்ல வழிகண்டுப் பிடித்து விட்டான். ஏழ்மனை மணிநேரத்தில் 16 தடவைகள் உலகத்தைச் சுற்றுகிறான். சந்திரமண்டலம் வரை செல்கிறான். தனிப்பட்ட மனிதன் ஆகாயத்திலே பறக்கிறான். இந்த அளவுக்கான சாதனைகளை அவன் கண்டுப் பிடித்ததோடு அல்ல. மனேமலேமும் பல அற்புதங்களைக் கண்டுப் பிடிக்க ஆராய்ச்சியும் செய்து வருகிறான். ஆனால் நம் மவனோ தகப்பனையைக் கொண்டு விட்டுத் தாயிடம் படுத்து பாவம் தீர எந்தக் குளத்தில் குளித்தால் பாவம் தீரும் என்று ஆராய்ந்து புராணம் எழுதுகிறான். எப்படியோ பாரப்பான் நம் சமீபத்தைய நாம் செய்து விட்டான். சாஸ்திரப்படி நமக்கு திருமணம் கல்யாணம் கிடையாது. அது மாத் திரமில்லை. நாம் எல்லாரும் சப்ததிரர்கள் - வசீமகன். நம் தாய்மார்கள் எல்லாம் பாரப்பானுடைய வண்பாட்டிகள் என்று எழுதி வைத்திருக்கிறான்.

ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. கடவுள் புத்தகங்களை, அவதாரங்களை, புராணங்களை எல்லாம் எடுத்தால் அசிங்கம் இல்லாதது ஒன்று கஃற இல்லை. இவற்றை எல்லாம் எடுத்துக் கஃற ஒரு புலவனும் முன் வரவில்லை. பாரப்பான் காலகை கழுவிக் குடிப்பவன் தான் பெரிய புலவனாக இருக்கிறான். "திரவூபதி" என்பவன் 5-பேருக்கு மனவையாக இருந்தான். அதுவும் புத்தமலர் ஆறாவதாக கர்ணன் என்பவன் மீது வேறு ஆசைப்பட்டான். அவன் பதிவிரதையாம்! பாரப்பான் கட்டுப்பாடாகக் கதை எழுதி வைத்திருக்கிறான். ஆனால் நம் மவன் அப்படி இருந்தால் "குச்சிக்காரி" என்று கஃறுவான். மற்றும் இராமன் சீதையை இவர்களையே பற்றி எவன் உண்மையைக் கஃறியிருக்கிறான். இராமன் புரோகிதனுக்கு சினையாகிப் பிறந்தவன். அப்படித்தான் புராணத்திலே எழுதியிருக்கிறான். ஒழுக்கம் என்பதே அயனோ கியதனமும், நடத்தையில் பித்தலாட்டமும், பாரட்டும் தான் உள்ளது. வாலமீ கிராமாயணத்திலே பார்த்தால் தெரியும். சீதையை ஒரு பெரிய "காலாடி பொம்பளை" என்று கஃறும் தன்மையில் தான் இருந்திருக்கிறான். இந்தச் சர்க்காருக்கு கொஞ்சம் கஃற பொறுப்பு இல்லை என்றே கஃறலாம். சிறிதாவது பொறுப்பு இருந்தால் இந்த மாதிரியான கதைகள் நாட்டில் நடமாடிக் கொண்டிருக்காமல் தடை செய்திருக்க வேண்டாமா? இந்த ஆழ்வார்கள், நாயன்மார்கள் எல்லாம் திருட்டும் பசங்கள் தான். பாரப்பானுக்கு நல்ல பிள்ளைகளாக இருந்து, வயிறு கழுவி, பெருமனை சம்பாதிக்கணும் என்று கருதித் தான் அதற்கு ஏற்ப வாழ்ந்தார்கள்! தவிர, மக்களின் உண்மையான நலன் கருதி மக்களுக்குள்ள இழிவு, கட்டு ஒழிய வேண்டும் என்று ஒருவன் கஃற நினைக்கக் கஃற இல்லை.

இந்த "மாடாதிபதிகள்" என்பதே பாரப்பான் என்பவனுக்கு எதிராக ஆரம்பிக்கப்பட்டது தான். ஆனால் பாரப்பான் காலில் கடைசியில் வீழ்ந்து விட்டான். தலையை எடுக்கும் போது நம் பெயரால் தலையைக் குவது பிறகு பாரப்பான் காலில் வீழ்ந்து விடுவதுமாகவோ இருக்கிறார்கள். கல்யாணம் என்ற வாதத்தையே தமிழ் வார்த்தை அல்ல. விவாகம் என்றால் அதுவும் வடமொழி தான். ஏன் தமிழில் இல்லை என்றால் கல்யாணம் என்பது பாரப்பானுக்குத் தானே ஒழிய தமிழனுக்கு சப்ததிரனுக்குக் கிடையாது. அதனால் தான்

Written by

Tuesday, 19 August 2008 20:31 -

அதற்கு நேர் வார்த்தையும் தமிழில் இல்லை. மிகவும் சிறப்பான முறையில் நடத்துபவர்கள் கன்னிகாதானம், விவாகோற்சவ பத்திரிகை, தாரா முகபீர்த்தம் என்று போட்டு நடத்துவார்கள். இவ்வை எல்லாம் வட மொழிதான்! தமிழ்ச் சொற்கள் இல்லை. தமிழ் நாட்டில் வாழும் தமிழனுக்கு அவனுடைய இல்வாழ்க்கையில் இன்றியமையாத நடப்பெறும் முக்கிய நிகழ்ச்சிக்கு அவனுடைய தாய்மொழியில் பெயர் இல்லை என்றால் என்றால் என்ன அர்த்தம்?

திரும்பும் என்று கருகிறோம் என்றால் அதற்கு என்ன அர்த்தம்? அழகிய இடம் என்று தானே பொருள் படும்? நமக்குப் பார்ப்பான் வந்து கலயாணம் செய்து விடுகிறான் - கருமாதி செய்து வகைகிறான் காசுக்காக! நமக்கு செய்து விட்டுச் சென்ற பிறகு அதற்கு - அதாவது நமக்குச் செய்ததற்காக அவன் பிராயச்சித்தம் செய்து கொள்கிறான். சத்திரனுக்கு இவையெல்லாம் கிடையாது. தமிழனுக்கு நடப்பெறும் திரும்பும் போன்ற இன்றியமையாத காரியங்களும் திவசம் சிரார்த்தம், கருமாதி போன்றவையும், வடமொழியில் இருப்பதன் காரணம் தமிழனுக்கு... சத்திரனுக்கு இவ்வை எல்லாம் கிடையாது என்பதையே ரூபுபபுத்தும். பார்ப்பான் வந்து தான் இவற்றை நம்மிடையே புகுத்தியுள்ளான். அவன் வந்து நமக்கு சடங்கு செய்ய வந்தவனுடன் நம்மை மூதலில் பார்ப்பன்னாக ஆக்குவான். நமக்குப் பண்ணுலம் மாட்டி அதற்கு மந்திரம் செய்து அதற்குப் பிறகு தான் நமக்குத் திரும்பும் செய்து வகைப்பான்! சடங்கு முடிந்ததும் பண்ணலை அவிழ்த்து ஆற்றில் போட்டு விடும் என்பான்.

மலேலோர் மஹர்க்கும் அதாவது பார்ப்பனர் - சத்திரியர் - வகையர் மஹர்க்கும் உள்ளவற்றை கீழோராகிய சத்திரர்க்கும் கொண்டு வந்து புகுத்துகிறார்கள். எதற்காக என்றால் காசுக்காக. எப்படியோ திரும்பும் என்று இருப்பதாக வகைத்துக் கொண்டாலும் சரித்திர ஆதாரப்பி கருட்டும். நான் பதித்த புலவர்களையே கேட்கிறேன். அம்முறைக்கு நம்மிடம் என்ன பெயர் வழங்கி வந்தது? என்ன முறை இருந்தது? இருக்க வேண்டாமே ஒரு முறை. .. இருந்ததா? இருக்கிறதா? கருங்கள் பாரக்கலாம். தமிழர்களக்குத் திரும்பும் முறை எது என்ற ஆதாரம் சொல்ல முடியுமா? புலவர்களைக் கேட்டால் புராணத்தகை காட்டுவார்கள். பரமசிவனுக்கும் - பார்வதிக்கும் நடந்தது, இராமனுக்கும் - சீதகைக்கும் நடந்திருக்கிறது என்பார்கள். நன்றோ நான் மாயவரத்தில் நடப்பெற்ற திரும்பும் தில் பசிய போது இததைத் தான் கருகிறேன். தமிழனுக்குத் திரும்பும் முறை என்று இருந்ததா என்றால் எதிலேயும் தனப்படவில்லையே என்று.

அடுத்துப் பசிய தவத்திரு "கூன்றக்கூடி அடிகளார்" அவர்கள் திரும்பும் முறை இருந்தது. அகநானூறு புறநானூற்றைப் பார்த்தால் தெரியும் ஒத்த காதல் நடந்திருக்கிறது. சிலப்பதிகாரத்தில் கண்ணகிக்கும் கோவலனுக்கும் நடந்திருக்கிறது என்று கருகிறார். இந்தப் புராணங்கள் எல்லாம் நமக்கு ஏது? அதுவும் எப்போது வந்தது? எப்படி வந்தது? 1000-2000-3000 ஆண்டுகட்கு முன் எழுதப்பட்ட இலக்கியங்கள் தானே இவ்வை? நாம் 10 - ஆயிரம் 20- ஆயிரம் வருஷத்திற்கு முந்திய மக்கள் ஆயிற்றே! நமக்கு இது இப்போது எப்படி பொறுந்தும்? 20 - ஆயிரம் வருஷங்களக்கு முன் என்ன முறை நமக்கு இருந்தது என தெரிய வேண்டாமா? இம்முறைக்குக் கருப்படும் வார்த்தைகளிலாவது சிறிதாவது மரியாதை இருக்க வேண்டாமா?

வாழ்க்கை ஒப்பந்தம் என்ற ஒரு வார்த்தையும், முறையும் ஓர் ஆணுக்கு ஒரு பண்ணை வலைகை காரியாக அடிமையாக பிள்ளை பெறும் ஒரு ஜந்துவாக சேர்ப்பது என்பது தான். எல்லா முறைகளும் பண்களை அடிமை ஆக்குகிற முறை தான்.

நாமடே பார்ப்பானை உயர் சாதி என்று ஒத்துக் கொள்கிறோம். அவர் அய்யர் மலேசாதி.

Written by

Tuesday, 19 August 2008 20:31 -

அவர் நம் வீட்டில் சாப்பிட மாட்டார் என்று கஃறி அதற்குப் பதிலாக நம் வீட்டில் திருமணம் திவசம் செய்ய வரும் அய்யருக்கு நாம் பச்சை அரிசி, பச்சை காய்கறி, நெய், பால், தயிர், இலை இவற்றையெல்லாம் தந்து உங்கள் வீட்டில் போய் நீங்கள் சமதை துச் சாப்பிடுங்கள் என்று தருகிறோம். அவன் வந்து நெருப்பை மட்டி ஓமம் என்று வளர்க்கிறான். அதோடும் விடுகிறான் என்றால் இல்லலை. அந்த நெருப்பிலே நெய்யை வளர்க்க விடுகிறான். நமக்கு சாப்பாட்டிற்கு கலப்பட நெய் போடும்வார்கள். ஓமத்தில் ஊற்ற பார்ப்பான் கட்டால் அசல் நெய் தருவார்கள்!

அரசாங்கம் யோக்கியமான அரசாங்கமாக இருந்தால் இவர்களையெல்லாம் உணவூப் பொருள்களை - பண்டங்களான நாசம் செய்கிறார்கள் என்று பிராசிகியிஷன் (கூற்ற வழக்கு) செய்து தண்டித்திருக்க வேண்டும். மற்றும் பானையைக் கொண்டு வந்து ஆள் உயரம் அடக்குவது போன்ற பல மட்டத்தனமான காரியங்களைச் செய்வான். புதிய முறையில் இவை எல்லாம் கிடையாது. எதற்காக நம்மில் சாதி தொடர்ந்து வரணம்? கல்யாணம், கருமாதி போன்ற சமீபதாயத்திறையில் சாதியைப் புகுத்துகிறான். இந்த சாதி ஒழிய வேண்டுமானால் சாதி வளரும் துறைகளை நாம் ஒழித்தால் தானே சாதி ஒழிப்பு? சாதியை வளர்க்கும் கடவுள் - மதம் - சாஸ்திரம் - புராணம் - பார்ப்பான் - அரசாங்கம் எதுவென வேண்டாம் எங்களுக்கு (தமிழர்கள்க்கு) போடா முட்டாளே! என்று தகக்கி எறிந்து உடதை தால் தானே சாதி ஒழிப்பு? இந்தத் தமிழ்நாட்டில் இத்தனை ஆயிரம் கோயில்கள் இருக்கிறதே. இதையார் கட்டியது? யார் வீட்டுப் பணம்? இவற்றிற்கு உள்ள நிலங்கள், நகைகள் எல்லாம் யார் வீட்டு உடமை? நம்முடையது தானே! பார்ப்பான் காசு ஒரு செப்புகாசாவது இருக்கிறது என்று கஃறி முடியுமா? இவ்வளவும் செய்து வதை நம்மைப் பார்த்து பார்ப்பான் "பிள்ளைவாள் உள்ளே வராதேயும், வளியிலையே நில்லுங்களோ தீட்டுப் பட்டு விடும். இது கர்ப்பகிரகம்" என்று கஃறுகிறான். பார்ப்பான் கிட்டே இல்லாத "துர்நாற்றமா" நம்மிடையே இருக்கிறது? தினம் 6 - வளே பிச்சை செய்து சோறு படகைக் கிறாயே அது பகவானா தின்னுது? கடவுளா சோறு கட்டிக்குது? பார்ப்பான் வயிறு தானே வடிக்குது? உலகத்தையே பெரிதும் நாசம் செய்து விட்டான் பார்ப்பான்.

இந்தப் பார்ப்பானின் கொடும்பையை எதிர்த்து புத்தர் ஒருவர் தான் 3000 - ஆண்டு காலத்தில் தோன்றினார். அவரையும் இந்தப் பார்ப்பனர்கள் ஒழித்துக் கட்டி விட்டனர். புத்தரை ஒழித்துக் கட்டி தங்கள் ஆதிக்கத்தையே நிலை நிறுத்திக் கொண்டனர். இந்த ஆழ்வார்கள், நாயன்மார்கள், சைவர்கள் எல்லாம் பார்ப்பனர்களின் தயவை நாடி அவர்களுக்கு ஆதரவாக இருந்து சினேகர்கள் தான். புத்தருக்குப் பிறகு எங்களைத் தவிர ஒருவர் கஃறி இந்தப் பித்தலாட்டங்களை ஒழிக்கத் தோன்றவில்லை. அவர்களையே இழிவு பற்றி பச்சை கட்டியம். எங்கே பார்ப்பான் நம்மைக் கொண்டு விடுவானோ? என்று!

காந்தியை எடுத்துக் கொள்ளுங்களேன். அவர் ஒரு சாதாரணமான அன்னக்காவடி. அவரைப் பயன்படுத்திக் கொண்டனர் பார்ப்பான். அவரும் பார்ப்பனருக்கு ஆதரவாகவே நடந்தார். உடனே பார்ப்பனர்கள் அவரை "மகாத்மா"வாக்கி நல்ல வண்ணம் விளம்பரப்படுத்தி விட்டனர். அவரும் சாதி இருக்க வேண்டும். விக்ரக ஆராதனை தவே. நான் கடவுள் நம்பிக்கை காரண என்றெல்லாம் பச்சினார். நல்ல விளம்பரம் அதிலே மயங்கி அவரை எதிர்த்து ஆளே இல்லை. நாங்கள் தான் மகாத்மாவை "துர் ஆம்மா" என்றோம். மற்றும் பல காரியங்களை எல்லாம் செய்தோம். எப்படியோ அவருக்குப் புத்தி வந்தது. தான் முட்டாள்தனமாக பார்ப்பனருக்கு ஆதரவாக நடந்து இந்த மாதிரி நடந்து விட்டோமே என்றும், தான் பல தவறுகள் செய்து விட்டோம் என்பதையும்

